

CONTEXT

EXECUCIONS EN HORARI FAMILIAR Execucions públiques a l'Iran

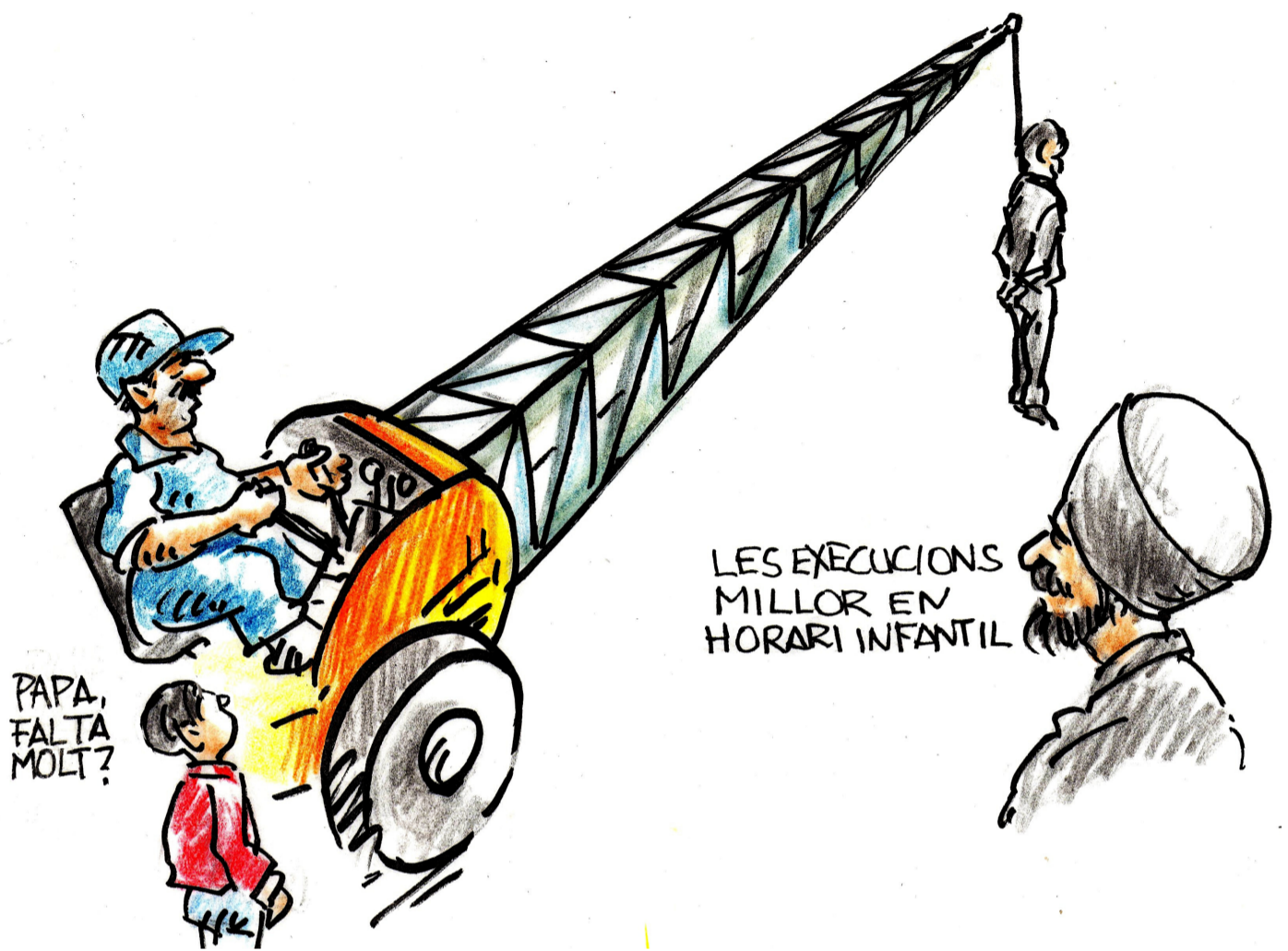
Només els assassins de professió i alts estudis poden entendre la mort de l'enemic com el refinament de la venjança de despatx, freda, calculada, cínica, amb tocs divins i excrements humans.

La raó de les morts sempre serà la mateixa, el desacord amb el poder, però les formes a Iran aconseguen un entorn operístic wagnerià.

Les víctimes són acusades de "fer la guerra a Déu" o de "corrupció a la terra". Motius difícils d'explicar però amb connotacions apocalíptiques.

La justícia islàmica és un gran compendi de sadisme. No n'hi ha prou en castigar, cal escarmentar, necessiten el dolor de la víctima i del seu entorn. La justícia islàmica, busca cremar l'ànima del dissident. El càstig etern.

La Inquisició amb el temps va modernitzar-se. Segueix existint i segueix matant, però ha variat el manual de tortures. L'islamisme, potser perquè segueixen vivint en el passat amb una certesa espiritual molt poc recomanable i menys raonable encara, es manté ferm i orgullós en la barbàrie.

obligant que les famílies –amb els seus infants– assistissin a l'acte.

En nom de Déu, un veritable espectacle que parla prou clarament dels mossens/governants del país.

Ha estat un detall, les protestes del món civilitzat. Amb tota l'energia de la que són capaços han dit als iranians que potser haurien de fer la caca a casa.

Ja fa temps, arran la mort de Mahsa Amini en mans de la Policia Moral (un detall més de sadisme) Iran es va aixecar en protesta i el poder va començar a detenir i executar a alguns dels manifestant. No n'hi havia prou. La gent seguia protestant. La darrera mort ja s'ha fet de dia, en una plaça pública

